

ხელნაწერი: ... (H-167), XIX ს.

მინაწერები

17r

ჩემო საყვარელო დაო როგორ ბრძანდებით, ქალო ქალო რა დემემართა.

112v

სულო გულო და გონება მას შეძღვნა ვინცა მედების
იაგუნდები თვალები წყალობლათ მეიმედების
არ შესაძლო არს სრულგება რაზომსაც დაეყოვნების
მას მოგცეს დღეთა გრძელობა ვინ ზეცით წუხდების
ვინ ღირსა შენსა არებსა თუ ვინმე გამარტებასა
ჭირსა მომარჩენს მწარებსა და სევდას მომქარვებელსა
მე რაღა მომკლავს თუ არ წაუხე ნახვაცა გამახარებსა
ფიქრით ვარ მეტად ვებული
ჭირნი მომეცა ვნებული
ვარ პხვრა განმრავლებული
გული სახმილთა გზებული
ნეტარ მივეცეთ შვებასა
ოდესცა მექმენ შვებანი
ჩემი გულისა შენანი მომქარვებოდეს სევდანი
დაციწყო ტკბილად ლხენანი
თქუენც შემიწყალეთ მკურნალნო
ჩემთვისცა გულ დადებულნო
მაშიკთო სულ განკარგულნო
მღვპარეს თვალით მხედველნი
დაბლა სხვა ხელით წერია: „შენ ვინ ხარ დაო ბრძანე.“

მ., ჩემო საყვარელო დავო თებრო თქვენი წერილი მეზომა დიდად ვისიამოვნე.“

„სხვა ლექსით ჩახრუხაძემან შეამკო მეფე თამარი

არ შებრალების საქებრად თამარი მისი ამარი

ვაი ამით რომ სრულ ვერ ჰყო ადრე უთხარეს სამარი

მუდამ სხვას წიგნსაც ვკითხულობთ მაგრამ ისიცა სამარი.“

„ნანუჩას რუსთაველის ნათქვამში ბევრი რამ ჩაურევია საბრალომ ვერ შეუწყვილა წმინდა რა
აუმღვრევია თუ არ იცოდა რას სწერდა სირეგვნე ვით მორევია.“

რუსთაველი სიბრძნის თქმა არის იგიც არ თუ

რა წახუელ ჩემი თვალები

მუნ შეიმოსა ალები

თან წაგატანა სულები

დამრჩა სიცოცხლე მწარები.“

„ რა ნაჭარმაგევს მეფენი შვიდნივე პურად დამესხნეს

თურქნი სპარსნი და არაბნი სამზღვარსა იქით გამესხნეს

რაზმი ამერთა წყალთაგან იმერთა შინა შთამესხნეს

აწე ამისა მოქმედსა კელნი გულზედან დამესხნეს“.

„ რა სულისათვს იესო მოყავთ მთაზე საწამებლად. ყოველნი სოფელს მისდევენ ანაცვალებენ
სულს ბოლოს უმიხთლებს [.....] მწარედ.

ფურცლის ბოლოს სხვა ხელით არის მიწერილი: „ ჩემო საყვარელო დავო როგორ ბრძანდები.“

თარგმანი პირველი წიგნისა ამის ვეფხისტყაოსნისა:

თქმული ბატონის შვილისა გამგებლის პატრონისა ვახტანგისა:

მე ვსწერ ძმის წული მეფის გიორგისა და ძე ლევანისა გამგებელი ქართლის ვახტანგ წიგნისა ამას
ამისთვის უცოდინარობითა და სოფლის ნივთთა შემსჭვალვითა სამეძაოდ სთარგმნოდეს მის
რიტორისა და ბრძენ მეცნიერისა კეთილად ნამუშავევისა სამუშაოსა მსგავსად თვალთა

რომელთა ვერა სცნობენ მცნობელნი და ჭიქასა ქვად პატრონისად საოელ სდებენ და მარგალიტთა მძივად პატივ სცემენ და ესეცა ვთქვათ მსგავსად ჭიისა მის რომელი არს გვამთა მფრინველის ათა გემოვნებისა და განძლომისა თვისისათვის სჭამს მფრინველსა მას ჭამითა მით მასცა მოკლავს და თვთცა მოკვდების აწ მე ამისთვის დავშვერ ეს ხომ ყოველთა მეცნიერთაგან საცნაურ არს რომ ესე ვითარი მეცნიერი კაცი არცა დაშვრებოდა წარსაწყმედელად და რადგან ქრისტიანი იყო არცა აღუდგებოდა ესე ოდენსა

ხანსა ამას წინ რომ ელი იტყვს რომელმან მიხედოს დედაკაცს გულის თქმად შემდგომითურ მაგრა ამად თქვა თუცა ეთქვა წმიდათა წერილთაებრ ვინ გაუშვებდა გრიგოლის და ოქროპირისა და სხვასა ესე ვითარსა და ამას შეიყვარებდა აწ ამის მიზეზიზისათვის ესე თქვა უსწავლნი და უმეცარნი სოფლის საშველად და სიბრძნესდ შერაცხს და მით სიხარულად შეიტკობოს ხოლო რომელნი არიან მეცნიერ სცნობენ ესრეთ ვითარ განიმარტვის და რომ არს სიბრძნისა და კეთილისა ერთი დარგი; და ამით ნამუშაკარი მისი სხვისაებრ უქმად არ დარჩება და აწ ესე მოისმინეთ ვეფხის ტყაოსანი მე ასე მითარგმნია და თუცა უწესოდ იყოს და ანუ უკეთ სცნოთ ვინმე თქვენცა სთარგნეთ მრავალთა ორთა და სამთა უთარგმნია ერთი მე ასე მივხვდი და მითქვამს რაც რუსთველისა იმას გარდა არა მითქვამს რა და ვინც გინდა იმან სთარგმნეთ სხვის ნათქვამს როგორც ჰსთარგმნით ყველა ეკადრება მაგრამ ამისი უკადრისის მკადრე თავს გმობს აწ ასრე ვსთარგმნე ვითა მას მთქმელსა ეთქვა მე თარგმანი მრავალი დამირჩა არათუ ამისთვის თუცა ესე ვიპოვნე მაგრამ ერთად მოუცლელობისათვის მეორედ გზა და რიგი გამირკვევია ვისცა თარგმანი გინდათ ასეა ამისი თარგმანი და აწ თქვენ ამ გზით დარგმნიდეთ და ამის ბაასობაზედ შეექცეოდეთ თუცა სულ მეთარგმნა სხვა რას იქმოდა და თუცა ვინმე ამ თარგმანისას ამას ბრძანებს არა ისრე არისო მე უგბილობაში ჩამომირთმევია ამისთვის თავად რუსთველის დროს ქალი ბატონად დაამგვარი მეძაობის სიტყვა იმის წინ სირცხვილიც იყო და უკადრისიცა და როგორ არ უწყენდა და მეორედ ორი კათალიკოზი რამთონი სამღვდელო წმიდა და ღირსნი იყვნენ და ამთონი უდაბნო აშენებული იყო ისინი თუცა რუსთველს მოენდომებინა როდის აქნევ ინდებდენ და ნათქვამსა დაუხვეველს როდის გაუშვებდენ თვარამ ახლა გასინჯეთ ბერი უფრო ცოტა არის და მაშინდელიობა და ახლანდელიობა შორიშორ არის თუცა ვინც სამეძაო წიგნი მოინდომოს დასაწერად კიდევ არ დაუშალონ და კიდევ არ უწყინონ მაგრამ თუ უნდა ესეც არ იყოს და ისე იყოს თარგმანი ხომ ასრე სჯობს ლთისა და კაცს წინ მე ასე მიჯობინებია და ამას იქით მკითველთ იცით მე უბრალო ვიყავ და კიდევ უფრო უბრალო ვარ ქვეყანის უფროსი ავის დამშლელი ჯამს და ამად დავშვერ.